

tituli ejusmodi labores postulat. Novimus enim ex sacris pariter
 atque profanis, quid homines susceperint jussi, si dulce sponso-
 rum nomen acquirere voluerunt. Jacobus patriarcha septennium
 durissimorum servitiorum non abhorret: David extremo vitæ pe-
 riculo, ut dotem determinatam offerat, Michalis amplexus lu-
 cratur; Procos Homeri, Terentii aliorumque qui legit, pollicem
 nobis premet, homines istos plusquam humanos superasse labo-
 res, modò suum consequerentur amorum finem. Qvis vitio
 nostris vertet procis, quòd tanta, tam dura & tam varia molian-
 tur, ut sponso- rum nomen tueantur? quis nobis, quòd tantas bonis
 mentibus molestias imponamus. Utriusq; rei prægnans sanè ra-
 tio extat. Post hæc igitur omnia emergit res ipsa titulusque
 Terminusq; honorificæ Relationis, qui est & vocatur Sponsus,
 quem frequentato nomine Candidatum appellant, deductâ ori-
 gine inde à Romanis, quorum petitores honorum tenebantur
 candidis induiti vestibus Patronos suos comitari, unde ad Hono-
 rum scholasticorum petitores idem transit nomen, & ab illis
 quasi propriè nunc possidetur. Habemus Sponsum, habe-
 mus Candidatum, imò plures sponso- s, si plures Can-
 didatos. Nihil adhuc de Sponsa, quæ tamen vi Relationis
 omninò infertur. Quid ergò hoc in loco Sponso respondet?
 quæ Sponsa? Siltam ego & nominabo eam suo proprio què &
 valdè illustri nomine: Sophiæ ipsi nomen est, dilatatum Philo-
 sophiæ. Definiunt eam cum veteribus Philosophis ex Cicero-
 ne, lib. 2. de officiis: Sapientia (cujus studium Philosophia) est
 rerum divinarum & humanarum, causarumq; quibus hæ res con-
 tinentur, scientia. Largiùs. Divina, si sacra intelliguntur & quæ
 revelationis sunt, relinquemus Theologiæ manum in alienam
 messem non immittentes; sin talia, quæ exempta sunt actioni
 hominis, nec non quæ de Deo & divinis naturaliter nobis sunt co-
 gnita, intenduntur, recipiemus in tantum divina illa intra sinum
 nostræ Sophiæ & retinebimus. Accuratiùs ita philosophamur:
 φιλοσοφία ἐστὶ γνῶσις τῶν ὄντων ἢ κατ' ἀνθρώπων τῆς οἰκίας &
 δεινότητος ἕνεκα, Philosophia est cognitio rerum tanta, quantam
 humana mens assequi potest propriæ felicitatis gratiâ. Quando-
 quidem autem & hujus non una ubiq; est facies, attende quæso
 fucos, ne nubem pro Junone, ranam pro Diana amplexeris. Fu-